

řádný výtah z knih, po případě ověřené opisy listin neb rozhodných ustanovení jejich. Na odškodnění dle Šu 227 ex. ř. už proto dojíti nemůže, že i kdyby na krásně na břemena, o něž jde, dle hodnoty let 1913—1915 plné úhrady se nedostalo, musil by, jak už shora řečeno, stát, by nabytá práva zůstala nedotčena, schodek doplniti. Stát má z přejímací ceny ode dne převzetí nemovitosti, t. j. zde ode dne 1. prosince 1923 až do složení nebo splacení její platiti 5% úroky, v kteréž příčině odkazuje se na rozhodnutí ze dne 22. června 1926 R I 517/26 (Sb. n. s. čís. 6135), kde to podrobně provedeno. Prvý soudce přikázav celou přejímací cenu eráru na dávku, přikázal s ní úroky jen 4%, toto méně působí sice proti eráru, jenž stížnosti nepodal, nepůsobí však proti podmínkám z břemen oprávněným, pokud se jim nyní přejímací ceny dostane: tu musí Státní pozemkový úřad platiti 5% úroky.

Čís. 6191.

V řízení o žalobě o určení, že jest po právu úmluva mezi pronajímatelem a nájemcem, že se nájemce určitého dne vystěhuje, neplatí kratší lhůty Šu 575, první odstavec, c. ř. s.

(Rozh. ze dne 3. srpna 1926, R I 622/26.)

Žalobu, by bylo uznáno, že mezi žalobkyní a žalovanou jest po právu smlouva ze dne 23. listopadu 1925, dle níž se žalovaná zavázala, že se z bytu v domě žalobkyně vystěhuje a že žalobkyně bude míti nad bytem tím plné disposiční právo, pro c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání jako opožděné, ježto nebylo podáno v osmidenní lhůtě Šu 575 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení, že uznal odvolání za včas podané a uložil odvolacímu soudu, by je vyřídil po zákonu.

D ů v o d y:

Odvolací soud míní, že žalobou je vymáháno vyslovení zániku nájemní smlouvy ujednáním stran, a proto usuzuje, že pro odvolání platí osmidenní lhůta podle Šu 575 c. ř. s., která však žalobkyní, jež podala odvolání jedenáctého dne, nebyla zachována. Tento právní názor druhé stolice nelze schváliti. Již soud první stolice správně rozpoznal, že tato žaloba je žalobou určovací podle Šu 228 c. ř. s., tedy nikoli žalobou o plnění. Není jí vymáhán zánik nájemní smlouvy, nýbrž pouze určení, že jest po právu a trvá smlouva ze dne 23. listopadu 1925, podle které žalovaná se zavázala, že se dne 1. května 1926 vystěhuje z bytu, takže žalobkyně má míti dnem 2. května 1926 počínaje nad řečeným bytem plné právo disposiční. V řízení o takové žalobě neplatí ustanovení Šu 575 c. ř. s. o lhůtách, bylo tedy odvolání podáno včas (§ 464 c. ř. s.). Poukaz odvolacího soudu ku rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu ze dne 1. dubna 1919, č. j. Rv II 85/19 (sb. n. s. č. 117) není případným, neboť v oné věci nešlo o určovací žalobu podle Šu 228 c. ř. s.